

N:o 5.

Af herr **C. J. Hammarström**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t
angående ändring af portosatsen för inrikes bref.

Enligt nu gällande poststadga utgör afgiften för vanligt bref, som afsändes till annan ort inom riket 10 öre, då dess vikt icke öfverstiger 15 gram, därefter vidtager dubbelt porto, 20 öre, för hvilken afgift ett bref af ända till 125 grams vikt postbehandlas. Dessa bestämmelser om den lägsta och därpå följande högre vigtsats å bref för enkelt och dubbelt porto synes sakna det nödiga inbördes sammanhanget med hvarandra, ty det är klart, att om postverket kan med fördel till adressaten framföra ett bref om 125 grams vikt för 20 öre, så bör det kunna med fördel expediera ett bref för 10 öre, äfven om det skulle väga något mer än 15 gram. Vid 1898 års Riksdag väckte en ledamot af Andra Kammaren — hvilken nu icke tillhör Riksdagen — motion om åtgärders vidtagande till ändring i bestämmelsen om afgiften för rekommenderade bref och i sammanhang dermed föreslog samma motionär en höjning af vigten å vanliga bref, som befordras för 10 öre, från nu gällande 15 gram till högst 25 gram. Detta förslag att höja vigten å vanligt bref lyckades icke tillvinna sig hvarken bevillningsutskottets tillstyrkan eller Riksdagens bifall. Ehuru någon längre tid sedan dess icke förflutit, vågar undertecknad dock redan nu påkalla Riksdagens uppmärksamhet för denna sak, emedan jag anser, att en ändring härutinnan är af ett verkligt behof påkallad. Jag anser, i likhet med den omnämnda motionären, att den högsta vikt å vanligt bref, som befordras för ett porto af 10 öre, borde bestämmas till 25 gram. Men då detta förslag icke på något håll tillvann sig sympati, vill jag nöja mig med att föreslå, det vigten å vanliga bref, som befordras för ett porto af 10 öre, måtte bestämmas till högst 20 gram, hvilket ock föreslogs i en

reservation af fyra ledamöter inom bevillningsutskottet, som behandlade ofvannämnda motion. Mot detta förslag kommer väl den invändningen att göras, att postverket derigenom skulle gå miste om en inkomst. För min del anser jag det icke troligt, att, om den ofvannämnda förändringen kommer till stånd, den skall få stor inverkan på postverkets inkomster, men om postverket derigenom skulle gå miste om ett eller annat tusen kronors inkomst, så vore detta af ganska ringa betydelse mot den stora fördel, som genom förändringen bereddes den stora allmänheten. Jag anser, att postverket såsom ett statens monopol väl icke kommit till stånd för att hufvudsakligast vara en inkomstkälla för statsverket utan dess förnämsta syftemål är väl att gagna rikets invånare d. v. s. den stora allmänheten. Äfven om den nu gällande vigtsatsen vid tiden för dess stadgande var den mest lämpliga, så följer ej deraf, att den under alla kommande tider är den lämpligaste, ty säga hvad man vill, så är en så ringa vigt som 15 gram för ett bref, som äsättes 10 öres porto, för närvarande alldeles för låg i förhållande till de anspråk, som numera gjort sig gällande i fråga om postpapperets tjocklek; och tecken tyda på, att man i andra länder börjat känna behof af förändringar i här ofvan angifvet syfte. Så har, enligt af hvad som synts i tidningspressen, i det tyska riket nyligen vidtagits åtgärder till förändring i härmed föreslaget syfte.

De motiv, som vid 1898 års Riksdag afgåfvos för denna reform af såväl motionären sjelf som ock af ofvan åsyftade reservanter vid ärendets behandling i Andra Kammaren, torde vara tillräckliga, hvadan jag anhåller att slutligen få hänvisa till dem.

På grund af hvad jag sålunda anfört tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att genom skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga sådana ändringar i nu gällande poststadga, att vigten å vanliga inrikes bref, som skola befordras för enkelt porto, måtte höjas till 20 gram.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 20 januari 1900.

C. J. Hammarström.